

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. gegužės 25 d. Nr. 21RE3-194 (AG3-136/26-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo Asmens X skundą atsakovei akcinei bendrovei „Regitra“ dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas Asmuo X (toliau – ir pareiškėjas) 2026 m. balandžio 20 d. pateikė Komisijai skundą „Dėl AB „Regitra“ 2026 m. kovo 30 d. sprendimo Nr. S-4317 panaikinimo ir vairavimo stažo pripažinimo“ (toliau – skundas). Skunde pareiškėjas nurodo, kad nesutinka su AB „Regitra“ (toliau – ir atsakovė) 2026 m. kovo 30 d. sprendimu Nr. S-4317 „Dėl teisės vairuoti praradimo“ (toliau – Sprendimas), kuriuo atsisakyti pripažinti jo faktinį vairavimo stažą ir priimtas sprendimas anuliuoti pareiškėjo vairuotojo pažymėjimo (duomenys neskelbtini) galiojimą. Pareiškėjas teigia, kad Sprendimas yra formalus, nepagrįstas ir pažeidžia proporcingumo bei teisėtų lūkesčių principus; neatsižvelgta į pareiškėjo, kaip pabėgėlio, teisinį statusą bei valstybės registruose esančius duomenis. Pareiškėjas prašo panaikinti Sprendimą, įpareigoti atsakovę įvertinti jo pateiktus įrodymus ir pripažinti faktinį vairavimo stažą nuo 2002 m. liepos 16 d., o taip pat įpareigoti atsakovę panaikinti pareiškėjo „pradedančiojo vairuotojo“ statusą ir atkurti vairuotojo pažymėjimo (duomenys neskelbtini) galiojimą be reikalavimo perlaikyti vairavimo egzaminus. Skundu taip pat prašoma taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – sustabdyti Sprendimo vykdymą iki galutinio sprendimo šioje byloje priėmimo.

Skunde teigiama, kad pareiškėjo vairavimo stažas skaičiuojamas nuo 2002 m. liepos 16 d., kai Baltarusijos Respublikoje jam buvo išduotas pirmasis vairuotojo pažymėjimas, suteikiantis teisę vairuoti „B“ ir „C“ kategorijų transporto priemonės. Pareiškėjas nurodo, kad jo vairavimo stažą patvirtina oficiali kompetentingų institucijų informacija, t. y.: Baltarusijos Respublikos VRM Minsko miesto GAI 2019 m. liepos 10 d. pažyma Nr. 143, kurioje užfiksuotos visos pareiškėjo įgytos kategorijos bei patvirtinta, kad pirminė vairavimo teisė įgyta 2002 m., vėliau išduoto vairuotojo pažymėjimo Nr. (duomenys neskelbtini) kopija, kurios 10-oje skiltyje nurodyta pirminė „B“ ir „C“ kategorijų įgijimo data – 2002 m. liepos 16 d., pareiškėjui išduota skaitmeninio tachografo kortelė Nr. (duomenys neskelbtini). Pažymi, kad tokia kortelė išduodama tik asmenims, turintiems galiojančią teisę vairuoti atitinkamos kategorijos transporto priemonės, o duomenys apie vairavimo laiką neabejotinai patvirtina pareiškėjo, kaip profesionalaus vairuotojo, ilgalaikę patirtį.

Pareiškėjas nurodo, kad jo ilgametis vairavimo stažas ir profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje oficialiai buvo pripažinti dar 2021 metais, kadangi 2021 m. vasario 17 d. jam buvo išduotas profesinės kvalifikacijos pažymėjimas Nr. (duomenys neskelbtini) („95 kodas“), patvirtinantis pradinę profesinę kvalifikaciją vežti krovinius. Pažymi, kad mokymas buvo vykdomas

pagal periodinio mokymo programą (35 valandų), kuri pagal ES Direktyvą 2003/59/EB ir nacionalinius teisės aktus taikoma tik tiems vairuotojams, kurie jau turi galiojančią teisę vairuoti ir atitinkamą stažą. Jei Pareiškėjas būtų buvęs laikomas „pradedančiuoju vairuotoju“, jam būtų buvę privaloma išklausyti pradinės kvalifikacijos kursą (140-280 valandų).

Be to, Lietuvos transporto saugos administracija (toliau – LTSA) 2021 m. vasario 18 d. išdavė pareiškėjui Vairuotojo liudijimą Nr. (duomenys neskelbtini) leidžiantį vykdyti tarptautinius krovinių vežimus ir šis dokumentas yra galutinis valstybės patvirtinimas, kad pareiškėjo kompetencija ir stažas yra pakankami profesionaliam darbui.

Pareiškėjas nurodo, kad veikdamas kaip sąžiningas ir apdairus asmuo, turėjo pagrįstą pagrindą manyti, kad atsakovė, išduodama jam vairuotojo pažymėjimą su nurodyta profesine kvalifikacija „95 kodas“ (kuri buvo įgyta 2021 m.), galutinai patvirtino jo, kaip patyrusio vairuotojo, statusą. Valstybinei institucijai išdavus oficialų dokumentą, asmuo neprivalo abejoti jo teisingumu ar savarankiškai tikrinti vidinių registro įrašų dėl „pradedančiojo vairuotojo“ statuso.

Skunde akcentuojama, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje pabrėžia, kad valstybės institucijos privalo veikti nuosekliai. Pareiškėjas, gavęs aukščiau minėtus dokumentus iš kompetentingų Lietuvos institucijų, įgijo teisėtą lūkestį, kad jo stažas valstybės yra pripažintas pilna apimtimi. Atsakovės sprendimas po trejų metų nepertraukiamo profesinio darbo Lietuvoje stažą kvestionuoti ir priskirti pareiškėjui „pradedančiojo vairuotojo“ statusą šiurkščiai pažeidžia teisėtų lūkesčių bei teisinio saugumo principus. Valstybė negali viena ranka suteikti profesinę teisę (pripažįstant stažą), o kita ranka ją atimti, remdamasi formaliu dokumentų trūkumu, atsiradusiu dėl nenugalimos jėgos (force majeure) aplinkybių.

Pareiškėjas pažymi, kad jo, kaip patyrusio profesionalo, statusą neginčijamai patvirtina jo faktinė darbinė veikla Lietuvos transporto įmonėse (kuria įrodo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos duomenys bei oficialios darbo sutartys, pagal kurias pareiškėjas nuo 2021 m. nepertraukiamai dirbo tarptautinių krovinių vežimo vairuotoju-ekspeditoriumi įmonėse UAB „duomenys neskelbtini“, UAB „duomenys neskelbtini“ ir UAB „duomenys neskelbtini“; darbdavių išduotos charakteristikos apibūdina pareiškėją kaip aukštos kvalifikacijos specialistą, o tai būtų neįmanoma asmeniui, turinčiam tik pradedančiojo vairuotojo įgūdžius) bei nuolatinė kontrolė iš ES valstybių narių institucijų pusės (dirbdamas profesionaliu vairuotoju, pareiškėjas buvo ne kartą tikrinamas ES valstybių narių policijos ir transporto inspekcijų pareigūnų – tai patvirtina su skundu pateiktas Vokietijos policijos protokolas, Šveicarijos konfederacijos Uri kantono policijos kontrolės ataskaita bei Prancūzijos Respublikos transporto kontrolės biuletenis). Apibendrina, kad atlikdamos patikrinimus kelyje, kompetentingos ES institucijos vertino pareiškėjo vairuotojo pažymėjimą bei kvalifikaciją ir niekada nekilo abejonių dėl jo stažo ar statuso. Jei pareiškėjas būtų buvęs laikomas pradedančiuoju vairuotoju, jam būtų taikomi specifiniai apribojimai ir kitokia kontrolės procedūra, o faktas, kad pareiškėjas trejus metus be jokių kliūčių vykdė tarptautinius krovinių vežimus vairuodamas sunkiasvores transporto priemones (CE kategorija) per visą Europą, yra akivaizdus įrodymas, kad atsakovės nustatytas „pradedančiojo vairuotojo“ statusas neatitinka tikrovės ir yra pritaikytas formaliai, neįvertinus realios profesinės patirties.

Pareiškėjas kritikuoja nepagrįstai formalią atsakovės poziciją, kurios laikydamasi ji reikalauja pateikti pirminių dokumentų originalus iš kilmės šalies, ignoruodama objektyvias priežastis, dėl kurių tai atlikti yra neįmanoma. Pareiškėjas teigia, kad 2024 m. birželio 1 d. Lenkijos Respublikoje tapo nusikaltimo (apiplėšimo) auka. Nusikaltimo metu buvo pavogti visi asmens dokumentai, įskaitant vairuotojo pažymėjimo originalą. Šį faktą patvirtina Lenkijos policijos pažyma Nr. (duomenys neskelbtini), pareiškėjas papildomai apie dokumentų praradimą (vagystę) informavo Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijas, ką patvirtina Lietuvos policijos išduota pažyma. Pareiškėjas objektyviai negali pateikti dokumento, kuris buvo prarastas dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos ir šia aplinkybe įvardija kaip nenugalimą jėgą (force majeure).

Skunde pažymima, kad Lietuvos Respublika pareiškėjui suteikė pabėgėlio statusą ir akcentuojama, kad būtent po dokumentų vagystės Lenkijoje, pareiškėjas atsidūrė „objektyviai neįmanomoje situacijoje“: jis negali kreiptis į Baltarusijos Respublikos institucijas dėl vairuotojo pažymėjimo dublikato ar papildomų archyvinių pažymų išdavimo, nes bet koks tiesioginis ar

netiesioginis kontaktas su kilmės šalies institucijomis sukeltų jam tiesioginę grėsmę. Atsakovės reikalavimas pateikti dokumentus iš šalies, kurioje asmuo yra persekiojamas ir iš kurios jis pasitraukė ieškodamas prieglobsčio, yra ne tik neįgyvendinamas, bet ir prieštarauja Lietuvos Respublikos suteiktai tarptautinei apsaugai bei humanitariniams principams.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI) įpareigoja institucijas vadovautis protingumo ir teisingumo principais. Reikalavimas pateikti dokumentus iš šalies, kurioje asmuo yra persekiojamas, pareiškėjo vertinimu, yra neadekvatus. Esant tokioms aplinkybėms, atsakovė privalėjo vertinti netiesioginius įrodymus, kurie visumoje patvirtina pareiškėjo stažą. Atsisakymą pripažinti stažą remiantis tik tuo, kad nėra galimybės pateikti originalo, pareiškėjas vertina kaip piktnaudžiavimą formalizmu, pažeidžiantį asmens teises į teisingą administracinį procesą.

Pareiškėjas nurodo, kad Sprendimas yra neteisėtas ir naikintinas dėl esminių procedūrinių bei materialinės teisės pažeidimų. Sprendime pateikta informacija apie pareiškėjo padarytą administracinį nusižengimą yra prieštaringa – atsakovė nurodo, kad nusižengimas padarytas 2024 m. gruodžio 30 d., o sprendimas (nutarimas) dėl jo priimtas dar nepraėjus pačiam įvykiui – 2024 m. sausio 8 d. Pareiškėjas teigia, kad tokie esminiai faktinių datų nesutapimai (chronologinis absurdas) įrodo, kad atsakovė Sprendimą priėmė formaliai, nerūpestingai ir nepatikrinsi duomenų tikrumo, o administracinis aktas, kuriame nurodytos neįmanomos aplinkybės, negali būti laikomas teisėtu.

Taip pat pareiškėjas teigia, kad atsakovė pažeidė motyvavimo pareigą ir visiškai nevertino pareiškėjo pateiktų įrodymų visumos: LTSA duomenų apie „95 kodo“ kvalifikaciją (kuri išduodama tik turint stažą), 3 metų profesionalaus darbo ES fakto bei objektyvių force majeure aplinkybių. Sprendime nėra pateikta jokių motyvų, kodėl atsakovė neigia kito valstybės registro (LTSA) pripažintą pareiškėjo kvalifikaciją, taip pažeisdama gero administravimo principą.

Pažymi, kad atsakovė ėmėsi veiksmų tik po asmeninio pareiškėjo kreipimosi, praleidusi visus naikinamuosius terminus ir šis faktas rodo institucijos nenuoseklumą bei selektyvų teisės taikymą. Pareiškėjas vertina, kad valstybė savo neveikimu (tylėjimu) iki 2026 m. sausio 8 d. patvirtino pareiškėjo teisinio statuso stabilumą, todėl vėlyvas teisių anuliavimas šiurkščiai pažeidžia teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principus.

Apibendrinamas pareiškėjas teigia, kad atsakovės Sprendimas, kuriuo anuliuotas vairuotojo pažymėjimas, šiurkščiai pažeidžia proporcingumo principą, kuris yra vienas iš pagrindinių viešojo administravimo ir teisinės valstybės ramsčių. Proporcingumo principas reikalauja, kad pasirinktos priemonės būtų būtinos ir proporcingos siekiamam tikslui. Pareiškėjas yra patyręs vairuotojas, turintis daugiau nei 20 metų stažą, o prilyginti tokį asmenį „pradedančiajam vairuotojui“ ir taikyti griežčiausią sankciją – teisės vairuoti atėmimą – už nedidelį greičio viršijimą (19 km/val.), yra akivaizdžiai neproporcinga ir neadekvati priemonė faktinėms aplinkybėms.

Nurodo, kad vairuotojo pažymėjimas pareiškėjui nėra tik dokumentas pramogai – tai vienintelis įrankis jo profesinei veiklai vykdyti, o anuliuavusi pažymėjimą, institucija *de facto* atėmė iš pareiškėjo konstitucinę teisę į darbą ir pajamas, kurias jis gauna kaip tarptautinių krovinių vežimo vairuotojas-ekspeditorius. Toks ribojimas asmeniui, kuris nekelia padidinto pavojaus visuomenei (ką įrodo ilgametė nepriekaištinga darbinė praktika), pareiškėjo vertinimu, yra neprotingas. Pareiškėjas yra vienintelis šeimos maitintojas, šeimoje auga mažametė dukra, o pareiškėjui netekus galimybės dirbti pagal profesiją, šeima lieka be pragyvenimo lėšų ir kyla pavojus vaiko vystymuisi ir socialiniam saugumui. Lietuvos Respublikos teismai ne kartą yra pabrėžę, kad skiriant bei įgyvendinant sankcijas, privaloma vertinti asmens šeiminių padėčių bei išvengti neproporcingos žalos tretiesiems asmenims (šiuo atveju – nepilnamečiam vaikui).

Pareiškėjas tvirtina, kad viešasis interesas užtikrinti eismo saugumą nebūtų pažeistas atkūrus pareiškėjui teisę vairuoti, nes pareiškėjas objektyviai yra patyręs vairuotojas. Priešingai – viešasis interesas reikalauja, kad kvalifikuoti darbuotojai galėtų tęsti profesinę veiklą ir mokėti mokesčius į valstybės biudžetą, o ne tapti socialinės paramos gavėjais dėl formalių institucijos klaidų. Dėl šių aplinkybių atsakovės Sprendimą pareiškėjas laiko neproporcinga našta ir teigia, kad Sprendimas turėtų būti panaikintas vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais.

Atsakovė atsiliėpimu prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė pažymi, kad skundžiamu Sprendimu pareiškėjui nebuvo suteiktas pradedančiojo vairuotojo statusas. Pradedančiojo vairuotojo (sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais (toliau – Saugaus eismo įstatymas) įstatymo 2 straipsnio 53 dalyje) pažymėjimas Nr. (duomenys neskelbtini) pareiškėjui įteiktas 2024 m. rugsėjo 6 d. (pradedančiojo vairuotojo stažas skaičiavosi nuo 2024 m. rugsėjo 3 d.) pagal jo 2024 m. rugsėjo 3 d. prašymą Nr. (duomenys neskelbtini), išduoti vairuotojo pažymėjimą, nes nustatyta tvarka išlaikyti kvalifikaciniai egzaminai.

Pareiškėjui papildomai išlaikius kvalifikacinius egzaminus C, CE kategorijoms priskirtomis transporto priemonėmis, išduotas naujas pradedančiojo vairuotojo pažymėjimas (duomenys neskelbtini) (su papildomai įgytomis transporto priemonių kategorijomis ir priskirtu 952 kodu) pagal pareiškėjo 2024 m. lapkričio 23 d. prašymą (duomenys neskelbtini). Šio vairuotojo pažymėjimo galiojimo terminas buvo nustatytas iki 2027 m. rugsėjo 3 d. Pareiškėjas, įgijęs pradedančiojo vairuotojo pažymėjimą, iki vairuotojo pažymėjimo (duomenys neskelbtini) paskelbimo negaliojančiu, klausimų dėl pradedančiojo vairuotojo statuso nekėlė.

Atsakovės nuomone, šios bylos ginčo objektas faktiškai nėra vairavimo stažas, o teisės vairuoti praradimo teisinės pasekmės, atsiradusios dėl pareiškėjo teisės aktų nesilaikymo, t. y. per Saugaus eismo įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą nebaigus papildomo vairuotojų mokymo, kuris privalomas pradedančiajam vairuotojui pažeidus Kelių eismo taisyklių (toliau – KET) reikalavimus. Atsakovė atkreipia dėmesį, kad ginčo, jog pareiškėjas pažeidė KET būdamas pradedančiuoju vairuotoju, šioje byloje nėra.

Kadangi pareiškėjas nustatytu terminu nebaigė papildomo vairuotojų mokymo, jis prarado teisę vairuoti transporto priemones ir jam išduotas vairuotojo pažymėjimas (duomenys neskelbtini), paaiškėjus, kad pareiškėjas yra praradęs teisę vairuoti transporto priemones, paskelbtas negaliojančiu, taikant Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2008 m. rugsėjo 10 d. įsakymu Nr. 1V-328 patvirtintų Motorinių transporto priemonių vairuotojo pažymėjimų išdavimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 51.11 papunktį, kuris numato pareigą skelbti vairuotojo pažymėjimą negaliojančiu, jeigu vairuotojas, kuris, būdamas pradedantysis vairuotojas, turintis 3 metus galiojantį vairuotojo pažymėjimą, per 2 metus nuo pradedantiesiems vairuotojams išduodamo vairuotojo pažymėjimo išdavimo dienos pažeidė KET reikalavimą (-us), už kurį (-iuos) Saugaus eismo įstatyme numatytas papildomas vairuotojų mokymas, ir per Saugaus eismo įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytus terminus nebaigė papildomo vairuotojų mokymo.

Atsakovė akcentuoja, kad Sprendime išsamiai nurodė visas faktines ir teises aplinkybes. Sprendimo 11 pastraipoje padaryta techninė klaida, nurodant netikslius administracinio nurodymo priėmimo metus – 2024, nors turėjo būti 2025 m., o tai neįtakoja Sprendimo teisėtumo.

Atsakovė taip pat pažymi, kad pareiškėjui, pagal jo 2026 m. balandžio 24 d. prašymą Nr. (duomenys neskelbtini), išduotas pradedančiojo vairuotojo pažymėjimas (duomenys neskelbtini), nes pareiškėjas išsilaikė kvalifikacinį egzaminą.

Skundas tenkintinas iš dalies, dalyje byla nutraukta.

Ginčas kilo dėl atsakovės Sprendimo, kurio atsisakyta tenkinti pareiškėjo prašymą panaikinti pradedančiojo vairuotojo statusą ir atkurti jo vairuotojo pažymėjimo galiojimą be papildomų egzaminų laikymo, teisėtumo.

Iš byloje surinktų rašytinių įrodymų nustatyta, kad pareiškėjui 2024 m. rugsėjo 3 d. pateikus atsakovei prašymą, jam 2024 m. rugsėjo 6 d. buvo išduotas vairuotojo pažymėjimas Nr. (duomenys neskelbtini) ir suteikta teisė vairuoti AM, B ir B1 kategorijų transporto priemones.

2024 m. lapkričio 23 d. pareiškėjui išduotas vairuotojo pažymėjimas Nr. (duomenys neskelbtini), nurodytos transporto priemonių, kurias pareiškėjui suteikta teisė vairuoti, kategorijos: AM, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE.

2026 m. vasario 20 d. pareiškėjas pateikė atsakovei prašymą (toliau – prašymas), kuriuo prašė panaikinti pradedančiojo vairuotojo statusą ir atkurti jo vairuotojo pažymėjimo galiojimą be papildomų egzaminų laikymo.

Į pareiškėjo prašymą atsakovė atsakė skundžiamu Sprendimu. Sprendimą atsakovė grindė Saugaus eismo įstatymo, Taisyklių nuostatomis, Teisės vairuoti transporto priemonės atėmimo ir grąžinimo tvarkos aprašo (patvirtintas Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2009 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. 1V-418 „Dėl teisės vairuoti transporto priemonės atėmimo ir grąžinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“; toliau – Aprašas) nuostatomis. Atsakovė nurodė, kad pagal Saugaus eismo įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje įtvirtintą reglamentavimą vairuotojas, kuris, būdamas pradedantysis vairuotojas, pažeidė KET reikalavimą (reikalavimus), už kurį (kuriuos) šiame įstatyme numatytas papildomas vairuotojų mokymas, arba sukėlė eismo įvykį, dėl kurio buvo sutrikdyta eismo dalyvio sveikata (išskyrus atvejus, kai eismo įvykis sukeltas esant baudžiamąją atsakomybę šalinančioms aplinkybėms arba aplinkybėms, kai asmuo netraukiamas administracinės atsakomybės), papildomą vairuotojų mokymą privalo baigti per vienus metus nuo nutarimo (teismo nuosprendžio), kuriuo asmuo pripažintas padariusiu teisės pažeidimą, įsiteisėjimo dienos ar nuo administracinio nurodymo, surašyto padarius administracinį nusižengimą, įvykdymo dienos. Atsakovė taip pat paaiškino, kad pagal Saugaus eismo įstatymo 24 straipsnio 7 dalį, vairuotojas, kuris, būdamas pradedantysis vairuotojas, pažeidė KET reikalavimą (reikalavimus), už kurį (kuriuos) šiame įstatyme numatytas papildomas vairuotojų mokymas, <...> ir per šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytus terminus nebaigė papildomo vairuotojų mokymo, praranda teisę vairuoti transporto priemone; šiuo atveju vairuotojui teisė vairuoti transporto priemonės grąžinama tik perlaikius vairavimo egzaminą ir išduodamas 3 metus galiojantis vairuotojo pažymėjimas. Sprendime paaiškinta, kad Aprašo 8 punktas numato, kad vairuotojas, kuris, būdamas pradedantysis vairuotojas, pažeidė KET reikalavimą (reikalavimus), už kurį (kuriuos) Saugaus eismo automobilių keliais įstatyme numatytas papildomas vairuotojų mokymas, nebaigęs papildomo vairuotojų mokymo per Saugaus eismo įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytus terminus, praranda teisę vairuoti transporto priemones ir jam išduotas vairuotojo pažymėjimas Vairuotojų registre paskelbiamas negaliojančiu.

Atsakovė Sprendimu atsisakė tenkinti pareiškėjo prašymą, motyvuodama savo sprendimą jame aptartų faktinių aplinkybių visuma bei konstatavusi, kad pareiškėjas nebaigė papildomo vairuotojų mokymo per Saugaus eismo įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytus terminus.

2026 m. balandžio 24 d. pareiškėjui išduotas vairuotojo pažymėjimas Nr. (duomenys neskelbtini), nurodytos transporto priemonių, kurias pareiškėjui suteikta teisė vairuoti, kategorijos: AM, B1, B, C1, C, BE, C1E, CE, nurodyta vairuotojo pažymėjimo galiojimo pabaiga – 2029 m. balandžio 24 d.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Saugaus eismo įstatymas ir Taisyklės.

Atsakovės veiklai taip pat taikytinos VAI nuostatos, kurios nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; garantuoja asmenų teisę apskųsti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAI 1 straipsnio 1 dalis).

VAI 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (2022 m. rugpjūčio 31 d. redakcija; toliau – Asmenų aptarnavimo taisyklės) 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jų turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Iš pareiškėjo prašymo atsakovei turinio aišku, kad pareiškėjas prašė priimti administracinį sprendimą – panaikinti pradedančio vairuotojo statusą ir atkurti jo vairuotojo pažymėjimo galiojimą be papildomų egzaminų laikymo. Komisija, nagrinėdama šį ginčą vertins, ar nagrinėdama parašymą atsakovė laikėsi VAI ir Asmenų aptarnavimo taisyklių bei ginčo santykį reglamentuojančių specialiųjų teisės normų, ar pateiktas Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus administraciniam sprendimui.

Su skundu pareiškėjas pateikė, jo vertinimu, pareiškėjo teisę gauti vairuotojo pažymėjimą (be pradedančiojo vairuotojo ribojimų, kaip jie suprantami pagal Saugaus eismo įstatymą), įrodančius dokumentus, kuriais grindžia savo reikalavimus. Tačiau iš į bylą pateikto prašymo atsakovei kopijos matyti, kad kreipdamasis į atsakovę pareiškėjas pateikė tik dalį šių dokumentų. Minėta, kad viešojo administravimo subjektams yra numatyta pareiga į asmenų prašymus atsakyti pagal jų turinį, taigi Komisija, vertindama Sprendimo teisėtumą, atsižvelgia ir vertina tik tuos duomenis, kurie atsakovei buvo pateikti su prašymu, ar jos pačios surinkti, o kiti, su skundu pateikti nauji dokumentai, sprendžiant dėl Sprendimo teisėtumo, neturi teisinės reikšmės.

Atsakovė skunde teigia, kad šio ginčo dalykas yra „teisės vairuoti pradžios teisės pasekmės, atsiradusios dėl pareiškėjo teisės aktų nesilaikymo“. Komisijos vertinimu, ginčo dalykas yra Sprendimas ir jame įtvirtinta atsakovės pozicija pasisakant dėl pareiškėjos prašyme suformuluotų reikalavimų. Pažymėtina, kad ginčo ribas skundu iš esmės apibrėžia pareiškėjas, o atsakovės vertinimas objektyviai nelemia ginčo dalyko ir apimties.

Saugaus eismo įstatymo 2 straipsnio 53 dalyje apibrėžta, kad pradedantysis vairuotojas – asmuo, įgijęs teisę vairuoti A, A1, A2, B, B1 kategorijos motorinę transporto priemonę ir turintis vairavimo stažą iki dvejų metų. Taisyklių 4 punkte nurodyta, kad vairuotojo pažymėjimai išduodami 10 metų, o išduodant vairuotojo pažymėjimus vairuoti C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 ir (arba) D1E kategorijų transporto priemonės, nurodoma, kad teisė vairuoti šių kategorijų transporto priemonės galioja 5 metus nuo vairuotojo pažymėjimo išdavimo dienos, taip pat numatyta, kad pradedantiesiems vairuotojams vairuotojo pažymėjimas išduodamas 3 metams.

Byloje surinkti rašytiniai įrodymai patvirtina, kad pareiškėjui 2024 m. lapkričio 23 d. buvo išduotas vairuotojo pažymėjimas (duomenys neskelbtini), kuriame nurodyta, kad pareiškėjui suteikta teisė vairuoti AM, B1, B, C1, C, BE, C1E ir CE kategorijų transporto priemonės; šiame pažymėjime nurodyta jo galiojimo data – 2027 m. rugsėjo 3 d. Atsakovė patvirtino, kad šis pažymėjimas vėliau paskelbtas negaliojančiu (tikslios datos nenurodė), šis faktas byloje neginčijamas.

Atsakovė su atsiliepimu pateikė pareiškėjo 2026 m. balandžio 24 d. jai teikto prašymo išduoti vairuotojo pažymėjimą kopiją, pareiškėjas, papildydamas skundą, pateikė įrodymus, kad pagal minimą prašymą jam 2026 m. balandžio 24 d. išduotas vairuotojo pažymėjimas (duomenys neskelbtini), kuriame įrašyta, kad pareiškėjas turi teisę vairuoti AM, B1, B, C1, C, BE, C1E ir CE kategorijų transporto priemonės; šio pažymėjimo galiojimo data – iki 2029 m. balandžio 24 d.

Iš aukščiau aptartų įrodymų akivaizdu, kad pareiškėjo teisė vairuoti C1, C, C1E ir CE kategorijų transporto priemonės atsakovės buvo pripažinta jau nuo 2024 m. lapkričio 23 d. (išduotas vairuotojo pažymėjimas (duomenys neskelbtini)), ši aplinkybė atsakovei buvo žinoma nagrinėjant pareiškėjo prašymą ir priimant skundžiamą Sprendimą. Sisteminė ginčo santykiui taikytino Saugaus eismo įstatymo bei Taisyklių normų analizė leidžia daryti išvadą, kad asmuo, kuriam suteikta teisė vairuoti C1, C, C1E ir CE nepatenka į pradedančiojo vairuotojo kategoriją, o taip pat tokiam asmeniui išduodamas vairuotojo pažymėjimas galioja 5 metus nuo jo išdavimo dienos. Taigi, atsakovė nepagrįstai priskiria pareiškėją pradedantiesiems vairuotojams ir riboja jo vairuotojo pažymėjimo galiojimo trukmę.

Minėta, kad šioje byloje ginčas kilo tik dėl Sprendimo, priimto išnagrinėjus pareiškėjo prašymą. Atsakovė šiame Sprendime iš esmės nepasisakė dėl pareiškėjo reikalavimo panaikinti jam neteisėtai taikomus ribojimus, kuriuos teisės aktai numato pradedantiesiems vairuotojams. Sprendimą atsakovė motyvavo Saugaus eismo įstatymo normomis, taikytinomis pradedantiesiems vairuotojams bei aplinkybe, kad pareiškėjas nebaigė pradedantiesiems vairuotojams, padariusiems tam tikrų kategorijų nusižengimus, privalomo papildomo vairuotojų bei nurodė, kad „atkurti vairuotojo

pažymėjimo galiojimą ar išduoti <...> 10 metų galiojantį vairuotojo pažymėjimą neturi teisinio pagrindo“.

Nustatius, kad pagal ginčui taikytiną teisinį reglamentavimą pareiškėjas nepriskirtinas pradedančiųjų vairuotojų kategorijai, darytina išvada, kad atsakovė Sprendime neteisingai taikė Saugaus eismo įstatymo bei Taisyklių nuostatas. Sprendime aptarti duomenys apie pareiškėjui anksčiau išduotus vairuotojo pažymėjimus bei jam taikytą nuobaudą yra pertekliniai, neturintys teisinės reikšmės sprendžiant dėl pareiškėjo prašymo panaikinti jam taikomą pradedančiojo vairuotojo statusą. Sprendime nepasisakyta, kaip atsakovė vertina aplinkybę, kad pareiškėjas yra įgijęs vairuotojo profesinę kvalifikaciją, kokią teisinę reikšmę turi aplinkybė, kad pati atsakovė jau buvo pripažinusi ir patvirtinus pareiškėjui suteiktą teisę vairuoti C1, C, C1E ir CE kategorijų transporto priemonės. Teiginys, kad atsakovė neturi teisinio pagrindo išduoti pareiškėjui 10 metų galiojantį vairuotojo pažymėjimą iš viso neatitinka byloje nustatytų aplinkybių, nes pagal Taisyklių 4 punkto nuostatas pareiškėjui, įgijusiam teisę vairuoti C1, C, C1E ir CE kategorijų transporto priemonės, gali būti išduodamas vairuotojo pažymėjimas, galiojantis 5 metus nuo jo išdavimo dienos. Komisija taip pat pažymi, kad atsakovės Sprendime bei atsiliepime naudojama sąvoka „pradedančiojo vairuotojo pažymėjimas“ ginčo santykiui taikytinuose teisės aktuose neegzistuoja.

VAĮ yra įtvirtinti privalomieji administracinio sprendimo turinio elementai. Pagal šią teisės normą, administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodomas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (10 straipsnio 5 dalies 5 punktas), administracinio sprendimo motyvai (10 straipsnio 5 dalies 6 punktas).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, kad individualus administracinis aktas turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teisimą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (LVAT 2012 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-212/2012). Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022).

Komisija sprendžia, kad skundžiamas Sprendimas neatitinka VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintų reikalavimų administracinio sprendimo turiniui bei Asmenų aptaravimo taisyklių 35 punkte atsakovei numatytos pareigos atsakant į asmenų prašymus atsižvelgti į jų turinį, todėl Sprendimas naikintinas, o atsakovė įpareigotina iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Skunde pareiškėjas taip pat suformulavo reikalavimus įpareigoti atsakovę įvertinti jo pateiktus įrodymus ir pripažinti faktinį vairavimo stažą nuo 2002 m. liepos 16 d., o taip pat įpareigoti atsakovę panaikinti pareiškėjo „pradedančiojo vairuotojo“ statusą ir atkurti vairuotojo pažymėjimo (duomenys neskelbtini) galiojimą be reikalavimo perlaikyti vairavimo egzaminus bei taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – sustabdyti Sprendimo vykdymą iki galutinio sprendimo šioje byloje priėmimo.

Pripažinusi skundžiamą Sprendimą neteisėtu ir nustatydamą atsakovei įpareigojimą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą, Komisija neturi teisinio pagrindo nurodyti atsakovei, kokį sprendimą ji turėtų priimti; viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokį sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau naujas sprendimas turi atitikti teisės aktų reikalavimus. Taigi, pareiškėjo reikalavimas įpareigoti atsakovę veikti pagal jo valią atmestinas kaip nepagrįstas, nes tokios teisės nei pareiškėjas, nei Komisija neturi.

Taip pat pažymėtina, kad Komisijos veiklą reglamentuojančiame Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme Komisijai nesuteikta teisė taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir byla dalyje dėl šio reikalavimo nutraukтина, kaip nepriskirtina Komisijos kompetencijai.

Likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturinčiais tiesioginės juridinės reikšmės sprendžiant dėl Sprendimo teisėtumo, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini. Pasisakydama šiuo aspektu, Komisija remiasi LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) formuojama praktika, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P444-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525-194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.; EŽTT 1994-04-19 sprendimas byloje Nr. 16034/90 V. de H. v Netherlands, 1997-12-19 sprendimas byloje Nr. 20772/92 H. v Finland, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 G. R. v Spain ir kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktais, 2 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo Asmens X skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti akcinės bendrovės „Regitra“ 2026 m. kovo 30 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl teisės vairuoti praradimo“ ir įpareigoti atsakovę per 10 darbo dienų iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. vasario 20 d. prašymą ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Bylą dalyje dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo nutraukti kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencija.

Kitoje dalyje skundą atmesti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė